dosarul nr. 1-103/2025
nr. electronic 1-24128848-48-1-12112024
nr. urmărire penală 2024160239

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

30 iulie 2026 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul Central
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Mihaela Grosu
Grefier Nicoleta Sandu
Cu participarea:
Procurorului Ion Carp, Alexandr Guzic, Eugeniu Șlicari, Ion Moțpan și Dumitru Triboi
Apărătorului Anastasia Melega

a judecat în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Mocanu Gheorghe Tudor*, născut la *****, IDNP – *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, posedă limba de stat, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, studii medii incomplete, celibatar, fără persoane la întreținere, fără antecedente penale,*

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal al R.M.

Procedura de citare legală executată.

Termenul de examinare a cauzei penale: 12.11.2024 – 30.07.2026.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă de judecată, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T*:*

Inculpatul Mocanu Gheorghe Tudor, la data de 29 august 2024, aproximativ pe la ora 16:00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor din avutul altei persoane, acționând intenționat, prin deteriorarea sticlei de la geam a pătruns în casa cet. Voința Veronica amplasată în satul Onișcani, r-nul Călărași, și din dormitor unde se păstra geanta acesteia pe ascuns a sustras dintr-un portmoneu, bani în sumă de 10200 (zece mii două sute) lei.

În şedinţa de judecată, inculpatul Mocanu Gheorghe Tudor nu a recunoscut vina, și a refuzat să depusă declarații, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.225, Vol.I).

Ulterior, inculpatul Mocanu Gheorghe Tudor, nu s-a prezentat, în ședința de judecată, fiind anunțat în căutare (dosar de căutare 2026160037 din 08.06.2026 /f.d. 22, Vol.I/). În acest sens instanța de judecată ține să precizeze următoarele.

La caz, instanța a întreprins toate măsurile necesare de asigurare a prezentei inculpatului în ședințele de judecată, însă în pofida acestui fapt, nu a fost posibil de realizat scopul propus, motiv pentru care instanța consideră că au fost respectate prevederile art. 321 Cod de procedură penală, circumstanțe ce au dus la dispunerea examinării cauzei în lipsa inculpatului.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală şi jurisprudența CtEDO în acest sens: Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care şi prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, şi al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuși", „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată" toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absențelor nejustificate.

O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul Mihaes v. Franța (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal şi nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință şi în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal şi la dreptul de a se apăra în proces.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută şi prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale şi nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar

însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei şi a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că, de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit şi excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Deși nu a recunoscut vina și a refuzat să depusă declarații, totuși, vinovăția inculpatului Mocanu Gheorghe Tudor în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește pe deplin prin declarațiile reprezentantului părții civile, martorilor, precum şi prin probele materiale din dosar, cercetate în ședința de judecată, şi anume:

Partea vătămată Voluța Veronica, în ședința de judecată a declarat că îl cunoaște pe Mocanu Gheorghe, cu care a fost colegă de muncă și prietenă, fără a avea relații de rudenie. Aceasta a declarat că, în luna august 2024, a constatat dispariția sumei de 10.200 lei din locuința sa. La momentul sustragerii banilor nu se afla acasă, ci era la serviciu. În acea perioadă locuia împreună cu copiii în satul Onișcani, raionul Călărași. Banii erau păstrați într-un portmoneu aflat într-o geantă, iar geanta era ascunsă într-o mașină de spălat din locuință. După ce s-a întors de la muncă și a dorit să adauge în același loc banii câștigați în acea zi, a constatat că suma lipsea. A precizat că verificase geanta în dimineața aceleiași zile, înainte de a pleca la muncă.

Partea vătămată a menționat că în ziua respectivă nimeni nu a rămas acasă, copiii aflându-se la o altă persoană. Locuința fusese încuiată cu lacăt, iar cheia se afla asupra sa. La întoarcere a observat că geamul din fața casei, de la a doua cameră, era spart, în timp ce lacătul era poziționat la fel cum îl lăsase dimineața. În urma descoperirii faptei, a solicitat intervenția poliției și a relatat cele întâmplate. A declarat că i-a suspectat pe fostul său soț, Voluța Ion**,** și pe Mocanu Gheorghe**,** întrucât acesta din urmă lucrase împreună cu ea și cunoștea că dispunea de bani.

La întrebările acuzatorului de stat, Triboi Dumitru**,** partea vătămată a declarat că, în ziua sustragerii banilor, Mocanu Gheorghe nu se afla împreună cu ea la muncă. Cei doi lucraseră anterior împreună la Mănăstirea Răciula, cu mult timp înainte de incident, cunoscându-se din anul 2022. A precizat că nu obișnuia să spună altor persoane că deține bani. Totuși, în ziua respectivă, Mocanu Gheorghe a telefonat-o în cursul după-amiezii și i-a solicitat un împrumut de 50 de lei, fără a-i spune unde se află, însă întrebând-o unde se află ea. I-a comunicat că este la muncă, în satul Hirova, la cules de struguri, și că nu se află acasă, motiv pentru care nu îl poate ajuta, adăugând că, dacă ar fi fost acasă, i-ar fi oferit banii solicitați. După acest răspuns, Mocanu Gheorghe nu i-a mai spus nimic.

Partea vătămată a arătat că relațiile dintre ei erau foarte bune, acesta venind de mai multe ori la domiciliul său, fără ca între ei să existe destăinuiri privind aspecte personale. A subliniat că nu cunoaște cine este autorul faptei și că doar l-a bănuit pe Mocanu Gheorghe,

întrucât nu se afla acasă în momentul producerii incidentului și nu știe cine a pătruns în locuință.

Aceasta a mai declarat că, după constatarea lipsei banilor, a relatat poliției toate împrejurările cunoscute. În ziua următoare, polițistul de sector, Munteanu Sergiu**,** s-a deplasat la fața locului, a cercetat locul faptei, iar ea i-a comunicat persoanele pe care le suspecta. Tot în ziua următoare, Mocanu Gheorghe**,** însoțit de un tânăr pe nume Mihai, i-a adus la poartă două boxe mari, aflate în cutii sigilate. Întrebat de unde provin, acesta i-a răspuns că le-a cumpărat din banii săi. Ulterior, boxele au fost duse la Călărași și nu au rămas în posesia sa. De asemenea, Mocanu Gheorghe i-a spus că nu este vinovat.

Partea vătămată a precizat că, în cazul în care Mocanu Gheorghe este autorul faptei, solicită restituirea sumei de bani. A menționat că cea mai mare parte a banilor era formată din bancnote de 200 de lei, suma fiind economisită din munca prestată cu ziua și din îngrijirea unei mătuși. A afirmat că, în afară de copiii săi, nimeni nu cunoștea despre existența acestor bani, iar copiii aveau relații bune cu Mocanu Gheorghe. În ziua incidentului, copiii se aflau la Cărăuș Constantin. A mai declarat că, deși în apropiere existau vecini, nimeni nu i-a comunicat că ar fi observat persoane suspecte. Ea a plecat la muncă în jurul orei 08:00 și s-a întors în jurul orei 18:00, iar apelul telefonic din partea lui Mocanu Gheorghe a avut loc aproximativ la ora 16:00. La întoarcere a observat că întreaga cameră fusese răvășită, ceea ce i-a creat convingerea că autorul căutase banii. Alte bunuri nu a constatat că ar fi fost sustrase. A subliniat că suma de 10.200 lei era foarte importantă pentru ea.

La întrebările apărătorului, Melega Anastasia, partea vătămată a declarat că a avut o relație de prietenie cu Mocanu Gheorghe, lucrând împreună și fiind ajutată de acesta la diferite activități gospodărești. A afirmat că el știa că obține venituri din munca prestată. A reiterat că, în ziua incidentului, copiii nu se aflau acasă și că, înainte de a pleca la muncă, numărase banii, constatând că suma de 10.200 lei era întreagă. A mai declarat că nu a discutat cu fostul său soț despre acest caz și nu cunoaște dacă acesta a fost audiat. A precizat că l-a suspectat pe Mocanu Gheorghe doar pentru că îi solicitase 50 de lei în ziua respectivă, însă, în realitate, a presupus că autorul ar putea fi fie Mocanu Gheorghe, fie fostul său soț, Voluța Ion. A menționat că nu deține dovezi privind proveniența banilor, aceștia fiind obținuți exclusiv prin muncă, iar persoana pentru care lucrase și de la care primise banii este decedată. Totodată, a arătat că nu era angajată oficial în câmpul muncii.

La întrebările suplimentare ale acuzatorului de stat, Triboi Dumitru, partea vătămată a declarat că, în ziua în care Mocanu Gheorghe i-a adus boxele, polițistul Țarnă Aurel a purtat o discuție cu acesta, însă nu în prezența sa, iar ulterior nu i-a comunicat conținutul acelei discuții. A precizat că este posibil să fi uitat unele împrejurări și că își susține declarațiile date în faza de urmărire penală, consemnate în procesul-verbal de audiere din 19 septembrie 2024 (f.d. 35–39). La întrebările acuzatorului de stat, Triboi Dumitru**,** partea vătămată a confirmat că Țarnă Aurel a telefonat-o și i-a comunicat că Mocanu Gheorghe ar fi pătruns în

locuința sa, i-ar fi sustras banii, ar fi cheltuit o parte împreună cu prietenii și din restul ar fi cumpărat boxele. Ulterior, aceasta a discutat cu Mocanu Gheorghe, însă acesta se afla în stare de ebrietate. A reiterat că nu cunoaște cine este adevăratul autor al faptei și că Mocanu Gheorghe nu i-a sugerat sau solicitat ce anume să declare în cauză. /f.d. 226-227, vol. I/.

Martorul Țernă Aurel Vasile, care în ședința de judecată a declarat că, îl cunoaște pe Mocanu Gheorghe**,** fără a fi în relații de rudenie cu acesta, cunoscându-l exclusiv în legătură cu documentarea cauzei. A menționat că își susține declarațiile date în faza de urmărire penală. Acesta a relatat că, la data de 29 august 2024, a avut spre examinare plângerea depusă de Voluța Veronica, domiciliată în satul Onișcani, raionul Călărași, privind sustragerea sumei de 10.200 lei din locuința acesteia. Deplasându-se la fața locului și discutând circumstanțele cazului, partea vătămată i-a comunicat că îl bănuia pe Mocanu Gheorghe**,** întrucât acesta îi era apropiat, era consătean, o ajuta la treburile gospodărești și uneori înnopta la domiciliul său.

Martorul a declarat că, împreună cu partea vătămată, l-au contactat telefonic pe Mocanu Gheorghe**,** iar acesta le-a comunicat că va ajunge în aproximativ zece minute la poarta gospodăriei. Întrebat de ce îl suspectează pe inculpat, partea vătămată i-a explicat că, cu o zi înainte, acesta îi solicitase un împrumut de 50 de lei pentru țigări, însă ea se afla la muncă într-un sat vecin și nu îl putuse ajuta.

Potrivit declarațiilor martorului, Mocanu Gheorghe a sosit la gospodăria părții vătămate având asupra sa două cutii în care se aflau boxe audio noi. Întrebat de unde dispune de bani pentru asemenea bunuri, acesta a afirmat inițial că le-a procurat în credit din orașul Călărași. Ulterior, deplasându-se împreună cu acesta spre orașul Călărași pentru a verifica veridicitatea afirmațiilor, inculpatul a declarat că boxele nu au fost cumpărate în credit, ci cu bani achitați în numerar.

Martorul a declarat că, în timpul deplasării, Mocanu Gheorghe i-a relatat că a pătruns în locuința părții vătămate prin fereastră, a găsit într-o mașină de spălat o geantă de damă și a sustras banii din portofelul aflat în aceasta. Ca urmare a acestor declarații, au fost ridicate bunurile procurate, întrucât acestea ar fi fost achiziționate din banii sustrași. După ce a făcut aceste afirmații, Mocanu Gheorghe a plecat la domiciliul său.

La întrebările acuzatorului de stat, Șlicari Eugeniu**,** martorul a declarat că, la momentul respectiv, activa în calitate de ofițer de investigații în cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași și că s-a deplasat la fața locului deoarece era responsabil de sectorul respectiv.

Acesta a precizat că, Voluța Veronica i-a comunicat că îl suspecta pe Mocanu Gheorghe deoarece acesta cunoștea foarte bine gospodăria, știa unde sunt păstrați banii pe care partea vătămată îi economisea pentru a cumpăra haine copiilor înainte de începerea anului școlar și fusese nemulțumit că, cu o zi înainte, nu îi împrumutase 50 de lei pentru țigări. Totodată, partea vătămată i-ar fi spus inculpatului, în cadrul convorbirii telefonice, că are bani, însă nu dorește să se atingă de ei, deoarece îi păstrează pentru copii.

Martorul a declarat că inculpatul i-a spus că a pătruns în locuință prin geam, însă nu își amintește dacă geamul era deteriorat. A menționat că în interiorul casei nu existau urme evidente de răvășire, motiv pentru care atât el, cât și partea vătămată au presupus că autorul era o persoană cunoscută victimei, întrucât știa exact unde se aflau banii și nu a fost nevoie să răscolească întreaga locuință. A precizat că banii se aflau într-o geantă neagră de damă, ascunsă în mașina de spălat.

Martorul a afirmat că declarațiile făcute de Mocanu Gheorghe corespundeau celor relatate de partea vătămată și că inculpatul a spus că acționase singur. Acesta ar fi declarat că urma să meargă la domiciliu pentru a discuta cu partea vătămată și că situația urma să fie rezolvată. Martorul a menționat că, în momentul în care inculpatul a făcut aceste afirmații, erau prezenți doar ei doi. După ce i-a comunicat că, potrivit procedurii, boxele urmau să fie ridicate, Mocanu Gheorghe a plecat, afirmând că se va clarifica cu partea vătămată.

Potrivit martorului, inculpatul a declarat că a sustras aproximativ 10.000 de lei, după care s-a deplasat la magazin, a cumpărat boxele și a achitat aproximativ 6.000 de lei personalului magazinului. Totodată, acesta ar fi spus că a comis furtul din supărare, deoarece partea vătămată refuzase să îi împrumute bani în ziua precedentă.

Martorul a mai declarat că, Covalenco Iurie sau Covalenco Andrei este consătean cu inculpatul. De asemenea, a afirmat că a existat un caz anterior în care Mocanu Gheorghe ar fi sustras bani de la propria mamă, incident care ar fi fost înregistrat de organele competente.

Acesta a precizat că, în momentul în care inculpatul a făcut afirmațiile privind sustragerea banilor, se afla vizibil în stare de ebrietate. Ulterior, în cadrul urmăririi penale, a fost efectuată confruntarea dintre părți, iar Mocanu Gheorghe a negat că ar fi recunoscut săvârșirea furtului și a negat implicarea sa în faptă. Martorul a mai declarat că partea vătămată i-a comunicat ulterior că Mocanu Gheorghe a fost la domiciliul său și că între ei a avut loc un conflict verbal, fără ca martorul să cunoască dacă cei doi au ajuns la o înțelegere. De asemenea, a menționat că Mocanu Gheorghe nu a depus plângeri împotriva acțiunilor sale.

La întrebările apărătorului, Melega Anastasia, martorul a declarat că își amintește că Voluța Veronica i-a spus că îi suspectează atât pe Mocanu Gheorghe, cât și pe fostul său soț. Acesta a precizat că a discutat și cu fostul soț al părții vătămate, însă, având în vedere că acesta consuma frecvent alcool și avea dificultăți evidente de deplasare, s-a concluzionat că nu era posibil ca acesta să fi pătruns în locuință pe fereastră, motiv pentru care s-a stabilit că nu putea fi autorul faptei. /f.d. 234-235, vol. I/.

Martorul Covalenco Iurie Fiodor, în ședința de judecată a menționat că, îl cunoaște pe Mocanu Gheorghe, cu care este foarte bun prieten. Acesta a menționat că știe că a fost citat în ședința de judecată în legătură cu acuzațiile potrivit cărora Mocanu Gheorghe ar fi sustras o sumă de bani de la **Veronica**, iar ulterior cei doi s-ar fi deplasat la Călărași, unde au fost cumpărate două boxe. A precizat că evenimentele respective au avut loc cu aproximativ doi ani în urmă.

Martorul a declarat că nu l-a întrebat pe Mocanu Gheorghe de unde avea bani pentru cumpărarea boxelor. După achiziționarea acestora din orașul Călărași, s-au deplasat în satul Onișcani, unde Mocanu Gheorghe i-a spus că merge să aducă bani pentru a achita cursa cu taxiul. Întrucât acesta a întârziat să revină, martorul a plecat la domiciliul său, iar autoturismul de taxi a rămas în acel loc. A declarat că nu cunoaște ce a făcut ulterior Mocanu Gheorghe**.**

Martorul a mai relatat că Mocanu Gheorghe a venit la el și l-a rugat să îl însoțească la Călărași. Inițial i-a spus că nu are bani, însă acesta i-a răspuns doar să îl însoțească. A afirmat că Mocanu Gheorghe avea bani asupra sa, însă nu cunoaște dacă a achitat efectiv contravaloarea boxelor și nici nu știe cu certitudine dacă dispunea de suma necesară pentru această achiziție.

La întrebările acuzatorului de stat, Moţpan Ion**,** martorul a declarat că au fost cumpărate două boxe. În aceeași zi au consumat la un bar 100 de grame de băutură alcoolică și o bere, atât transportul până la Călărași, cât și consumația fiind achitate de Mocanu Gheorghe.

Martorul a precizat că, în ziua precedentă, Mocanu Gheorghe îl ajutase la culesul strugurilor. Totodată, mama sa le-a oferit bani pentru a cumpăra țigări atât pentru el, cât și pentru Mocanu Gheorghe**,** întrucât acesta nu avea bani. A menționat că inculpatul a lucrat două zile la culesul strugurilor, iar mama sa i-a plătit pentru munca prestată, fără ca el să cunoască suma exactă achitată.

Acesta a declarat că nu l-a mai văzut pe Mocanu Gheorghe timp de aproximativ doi ani, până în ziua audierii, și că, în acest interval, inculpatul nu i-a vorbit niciodată despre cauza penală. A mai precizat că Mocanu Gheorghe locuiește la aproximativ un kilometru de domiciliul părții vătămate.

Martorul a afirmat că nu cunoaște suma plătită pentru boxe și nici nu știe dacă acestea valorau aproximativ 5.000 de lei. A declarat că, Mocanu Gheorghe i-a spus doar că s-a deplasat cu boxele la domiciliul Veronicăi**,** unde a venit poliția, care a ridicat boxele, iar Mocanu Gheorghe a rămas la domiciliu.

Acesta a mai declarat că, știe că Mocanu Gheorghe o ajuta frecvent pe Veronica la diverse activități gospodărești, inclusiv la întreținerea ogrăzii, tăierea ierbii, îngrijirea copiilor și procurarea alimentelor, întrucât aceasta locuia singură împreună cu cei doi copii.

Martorul și-a exprimat opinia că, Mocanu Gheorghe nu a sustras banii respectivi și că boxele au fost cumpărate din economiile proprii ale acestuia. A declarat că apreciază că inculpatul nu este autorul furtului și că este posibil să fi avut economisită o sumă de bani suficientă pentru achiziționarea boxelor.

La întrebările apărătorului, Melega Anastasia**,** martorul a declarat că Mocanu Gheorghe și Veronica aveau o relație de concubinaj și că, periodic, acesta locuia împreună cu ea. A precizat că avea cunoștință despre această relație, întrucât lucrau împreună./f.d. 239, vol. I/.

Martorul Nicoară Anatolie Ion, în ședința de judecată a declarat că, îl cunoaște pe Mocanu Gheorghe din momentul în care acesta s-a prezentat pentru a cumpăra boxele. A precizat că nu își amintește data exactă a evenimentului, însă acesta a avut loc în anul precedent. Potrivit declarațiilor sale, Mocanu Gheorghe a venit dimineața în magazin, a examinat boxele, acestea i-au plăcut, după care a spus că va reveni în scurt timp. În cursul după-amiezii s-a întors însoțit de un tânăr, ambii aflându-se în stare de ebrietate, și a solicitat ca boxele să fie împachetate, afirmând totodată către însoțitorul său că îi spusese deja că le va cumpăra. Martorul a declarat că boxele au fost achitate integral în numerar, suma plătită fiind de 5.000 de lei**.**

La întrebările acuzatorului de stat, Triboi Dumitru**,** martorul a declarat că, pentru marfa vândută, a fost eliberat bon fiscal. Mocanu Gheorghe s-a aflat în magazin aproximativ o jumătate de oră, timp în care i-au fost prezentate caracteristicile și modul de funcționare al boxelor, după care acestea au fost împachetate. Acesta a precizat că nu cunoaște identitatea tânărului care îl însoțea pe Mocanu Gheorghe, descriindu-l doar ca fiind un băiat slab, cu vârsta de aproximativ 19 ani și înălțimea de circa 1,65 m. A menționat că ambii erau tineri.

Martorul a declarat că magazinul a pus la dispoziție un automobil de serviciu pentru transportarea boxelor până în satul Onișcani, raionul Călărași. A precizat că plata a fost efectuată, după câte își amintește, în bancnote de 200 de lei**,** acestea fiind pregătite dinainte. A afirmat că el personal a încasat banii și că nu își amintește ca Mocanu Gheorghe să fi avut asupra sa alte bancnote.

Totodată, martorul a declarat că boxele purtau inscripția „Vesta”, iar magazinul în care activează comercializează electrocasnice. La vânzare a fost eliberat bonul fiscal și a fost completat certificatul de garanție, în care s-au înscris doar data emiterii și informațiile aferente produsului, fără a fi indicate numele și prenumele cumpărătorului. Martorul a mai declarat că șoferul automobilului de serviciu care a transportat boxele a fost Melnic Nicolae**.** Acesta a precizat că cei doi tineri erau veseli și consumau bere pe parcursul deplasării, însă nu au purtat discuții între ei și nici nu și-au spus numele în prezența sa./f.d. 30, vol. I/.

În afară de probele indicate supra, vina inculpatului Mocanu Gheorghe în săvârşirea infracţiunii incriminate se dovedeşte şi prin documentele şi procesele verbale din dosar, care au fost cercetate în şedinţa de judecată, şi anume:

Prin procesul-verbal de confruntare între bănuitul Mocanu Gheorghe și martorul Țerna Aurel, prin care se constată că bănuitul Mocanii Gh. încearcă să ducă în eroare organul de urmărire penală cu scopul de a evita răspunderea penală, el încurcându-se în declarațiile sale, evitând afirmațiile expuse de martorul Țernă Aurel, care direct a indicat și i-a reamintit bănuitului, cum acesta i-a povestit cu lux de amănunte modul prin care a pătruns în casa părții vătămate și locul din care a sustras suma de bani, tot o dată acesta a descris și unele amănunte care de fapt au fost fixate de către angajații poliției care au cercetat locul comiterii infracțiunii./f.d 104-108/

Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului a domiciliului părții vătămate Voluța Veronica și planșa foto./f.d.7-14/

Prin procesul-verbal de ridicare din 30.08.2024, de la Mocanu Gheorghe, domiciliat în *****, a 2 (două) boxe de model “VESTA", "R" și “L". cu nr. 6215. împachetate în cutii de carton, cu inscripția pe ele. ’’VESTA". ”R" și ”L".. /f.d. 26/

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct.4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

La caz, în privinţa inculpatului a fost pornită urmărirea penală si derulată cu respectarea legislaţiei procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului si libertăţilor fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunostinţă atât natura si cauza acuzaţiei, cât si probele pe care se fundamentează acuzaţia,

precum si calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârşite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Pentru a ajunge la concluzia despre vinovăţia inculpatului Luchian Victor în comiterea infracţiunii imputate şi încadrarea juridică corectă a acţiunilor acestuia, instanţa a făcut o analiză amplă a probelor administrate şi prezentate de acuzatorul de stat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătoreşti, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative şi doctrinei relevante speţei examinate.

În acest context, instanţa menţionează că atât acuzatorul de stat cât şi apărătorul Melega Anastasia în interesele inculpatului în şedinţa de judecată nu au prezentat alte careva probe decât cele anexate la dosar şi prezentate de partea acuzării.

Astfel, analizând în şedinţă de judecată probele acumulate, evaluându-le din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, conform propriilor convingeri, instanţa de judecată consideră ca fiind dovedită vinovăţia inculpatului Mocanu Gheorghe, iar acţiunile lui corect calificate în cadrul urmăririi penale potrivit art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM, Furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 186 din Codul penal, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracțiunii nominalizate îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al furtului îl formează bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 186 Cod penal al RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Infracțiunea analizată este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obţine posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorinţă.

Latura subiectivă a faptei incriminate la art. 186 Cod penal al RM se manifestă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. De asemenea, obligatorie pentru calificarea faptei este prezenţa scopului de cupiditate.

Instanța precizează că sustragerea se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept furt, în baza art. 186 Cod penal, dacă a fost săvârșită: în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea; în prezența altor persoane, care observă actul luării bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise (din cauza necunoașterii de către ele cui aparține aceste bunuri sau din cauza creării de către făptuitor a iluziei caracterului legitim al luării

bunurilor sau din cauza vârstei minore, a ebrietății, a somnului, a unei boli psihice ori a unei alte stări specifice în care se află aceste persoane); în prezența altor persoane care urmăresc actul luării bunurilor și conștientizează caracterul infracțional al faptelor comise, persoane care insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârșirii sustragerii (soț, rudă apropiată). Din aprecierea prin coroborare a probelor administrate la materialele cauzei se atestă cu certitudine latura obiectivă a infracțiunii de sustragere efectuată de două sau mai multe persoane, inclusiv intenția directă a inculpatului în comiterea faptelor imputate.

Subiectul infracţiunii de furt este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

Instanța reține că existența faptei de furt este confirmată, în primul rând, prin declarațiile constante ale părții vătămate Voluța Veronica**,** care a relatat că la data de 29 august 2024 a constatat lipsa sumei de 10.200 lei**,** păstrată într-un portmoneu aflat într-o geantă ascunsă în mașina de spălat. Tot aceasta a declarat că, la întoarcerea de la serviciu, a observat geamul locuinței deteriorat și camera răvășită, împrejurări compatibile cu pătrunderea neautorizată în locuință și sustragerea banilor.

Suspiciunea exprimată de partea vătămată față de inculpat nu s-a întemeiat pe simple presupuneri, ci pe împrejurări concrete. Aceasta a declarat că inculpatul îi cunoștea gospodăria, îi vizita frecvent domiciliul, o ajuta la treburile casnice și cunoștea faptul că economisea bani. Totodată, chiar în ziua comiterii faptei, inculpatul a telefonat-o pentru a-i solicita un împrumut de 50 de lei și s-a interesat dacă aceasta se află la domiciliu, iar după ce a aflat că este plecată la muncă, partea vătămată a constatat ulterior sustragerea banilor. Aceste împrejurări constituie indicii obiective privind cunoașterea absenței victimei și a posibilității de a pătrunde în locuință.

Un element probator deosebit de important îl constituie declarațiile martorului – ofițer de investigații Țernă Aurel – care a intervenit imediat după sesizarea faptei. Acesta a relatat că, în timp ce se deplasa împreună cu inculpatul spre orașul Călărași, după ce inițial inculpatul afirmase că boxele au fost cumpărate în credit, acesta și-a schimbat versiunea și i-a comunicat că le-a achiziționat cu bani în numerar. Mai mult, martorul a declarat că inculpatul i-a mărturisit că a pătruns în locuință prin geam, a găsit geanta ascunsă în mașina de spălat și a luat banii din portmoneu. Potrivit martorului, inculpatul a precizat inclusiv motivul comiterii faptei, arătând că a acționat din supărare deoarece partea vătămată refuzase să îi împrumute bani în ziua precedentă.

Instanța apreciază că aceste declarații sunt deosebit de credibile, întrucât provin de la un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, care nu avea niciun interes personal în soluționarea cauzei și care a relatat împrejurări percepute nemijlocit. Simpla împrejurare că inculpatul a negat ulterior această recunoaștere în cadrul confruntării nu este suficientă pentru a înlătura valoarea probatorie a declarațiilor martorului, întrucât retractarea

unei mărturisiri extrajudiciare reprezintă un comportament procesual frecvent întâlnit și urmează a fi apreciată prin raportare la întregul material probator.

Declarațiile ofițerului de investigații sunt confirmate și prin probele privind achiziționarea boxelor. Astfel, martorul-vânzător a declarat că inculpatul a cumpărat două boxe în valoare de 5.000 lei**,** achitând integral suma în numerar, în bancnote de 200 lei, iar plata a fost efectuată imediat. Acesta a confirmat că inculpatul a revenit în magazin în aceeași zi împreună cu un tânăr și că boxele au fost transportate ulterior în satul Onișcani. Declarațiile sale corespund celor ale ofițerului de investigații, care a arătat că inculpatul a venit la domiciliul părții vătămate având asupra sa exact acele boxe, acestea fiind ulterior ridicate de poliție.

Totodată, martorul care l-a însoțit pe inculpat la Călărași a confirmat că s-au deplasat împreună pentru cumpărarea boxelor, că transportul și consumația la bar au fost achitate de inculpat și că acesta dispunea de bani în acea zi. Chiar dacă martorul și-a exprimat opinia personală că inculpatul nu ar fi autorul furtului, această apreciere nu constituie un fapt perceput nemijlocit, ci doar o convingere subiectivă, lipsită de valoare probatorie. În schimb, relevante sunt faptele relatate direct de acesta privind existența banilor asupra inculpatului și achiziționarea boxelor imediat după comiterea furtului. Instanța observă că explicațiile inculpatului privind proveniența sumelor de bani nu sunt susținute de probe obiective. Deși martorul apropiat inculpatului a afirmat că acesta ar fi putut avea economii din muncă, aceeași declarație relevă că, cu o zi înainte, mama martorului le-a oferit bani pentru cumpărarea țigărilor deoarece inculpatul nu avea bani asupra sa. Această împrejurare este incompatibilă cu existența unor disponibilități financiare suficiente pentru achiziționarea imediată a unor bunuri în valoare de 5.000 lei, în lipsa unor venituri dovedite.

În același timp, instanța reține că inculpatul cunoștea atât locul unde erau ascunși banii, cât și faptul că partea vătămată nu se afla la domiciliu, elemente care explică de ce autorul a mers direct la locul în care era păstrată suma și nu a răscolit întreaga locuință. Aceste împrejurări corespund inclusiv observațiilor făcute de ofițerul de investigații la cercetarea locului faptei.

Faptul că partea vătămată a exprimat inițial suspiciuni și față de fostul soț nu este de natură să creeze un dubiu rezonabil asupra vinovăției inculpatului, deoarece investigațiile au exclus această ipoteză, iar împotriva fostului soț nu au fost identificate probe comparabile cu cele existente împotriva inculpatului.

Prin urmare, analizând declarațiile părții vătămate, ale martorilor, conduita inculpatului înainte și după comiterea faptei, recunoașterea extrajudiciară făcută în fața ofițerului de investigații, achiziționarea imediată a boxelor cu bani în numerar și lipsa unei explicații plauzibile privind proveniența acestor sume, instanța apreciază că probele administrate se coroborează reciproc și formează un ansamblu probator coerent, suficient pentru a stabili, dincolo de orice dubiu rezonabil, că Mocanu Gheorghe Tudor este autorul infracțiunii imputate.

În consecință, instanța constată că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, respectiv sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere ilegală în locuință, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 10.200 lei**,** motiv pentru care se impune condamnarea acestuia.

Ţinând cont de prevederile art. 26, 101 Cod de procedură penală, instanţa de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin. (1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită

ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia”.

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârșirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Aşadar, cu referire la gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, instanţa de judecată reţine că infracţiunile săvârşite de Mocanu Gheorghe, face parte, potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal din categoria infracţiunilor mai puțin grave, care se caracterizează printr-un grad sporit de pericol şi pentru săvârșirea căreia legea prevede în calitate de pedeapsă amenda în

mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

În calitate de circumstanţe atenuante instanța nu a stabilit.

În calitate de circumstanţe agravante la stabilirea pedepsei instanţa de judecată nu va reține nici una.

Instanța notează că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Persoane recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a aceluiași cod, iar la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ia în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

Reieșind din circumstanțele date, de scopul legii și pedepsei penale, criteriile de individualizare a pedepsei şi cele constatate în şedinţa de judecată, instanța consideră că anume o pedeapsă sub formă de închisoare va contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, urmând ca pentru fapta săvârșită inculpatului Mocanu Gheorghe să i se stabilească următoarea pedeapsă, pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, instanţa de judecată consideră necesar de a-i aplica lui Apostol Andrei, pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța apreciază pedeapsa aplicată inculpatului ca una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanţa reţine că potrivit art. 397 alin. 3) şi 5) CPP dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărîrea cu privire la corpurile delicte; 5) dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Prin ordonanța din 16.09.2024 (f.d.28), s-a recunoscut în calitate de corp delict: 2 (două) boxe de model “VESTA", "R" și “L". cu nr. 6215. împachetate în cutii de carton, cu

inscripția pe ele. ’’VESTA". ”R" și ”L", care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Călărași, pentru păstrare.

Conform art. 162 alin. (1) pct. 4 și 5 CPP în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sunt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; Documentele care constituie corpuri delicte, rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Potrivit art. 106 alin. (2), lit.b) CP sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri. În situația în care a fost demonstrat faptul că ***Mocanu Gheorghe*** în urma sustragerii mijloacelor bănești, a procurat 2 (două) boxe de model “VESTA", "R" și “L". cu nr. 6215. împachetate în cutii de carton, cu inscripția pe ele. ’’VESTA". ”R" și ”L", instanța de judecată consideră necesar de a dispune confiscarea specială și trecerea în proprietatea statului, 2 (două) boxe de model “VESTA", "R" și “L". cu nr. 6215. împachetate în cutii de carton, cu inscripția pe ele. ’’VESTA". ”R" și ”L", ca fiind bunuri rezultate din infracțiune.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanța consideră oportună menținerea în privința inculpatului Mocanu Gheorghe a măsurii preventive – arestul preventiv, aplicat prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 28.05.2026, până la rămânerea definitivă a sentinței.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat Mocanu Gheorghe în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal şi a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se menține în privința inculpatului Mocanu Gheorghe măsura preventivă „arestarea preventivă”, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Efectuarea căutării lui Mocanu Gheorghe în continuare urmează a fi efectuată de Inspectoratul de Poliție Călărași în baza dosarului de căutare nr. 2026160037.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea începe din momentul reținerii lui Mocanu Gheorghe.

Se dispune confiscarea specială a 2 (două) boxe de model “VESTA", "R" și “L" cu nr. 6215, împachetate în cutii de carton, cu inscripția pe ele. ’’VESTA". ”R" și ”L", recunoscute în calitate de corp delict prin Ordonanţa din 16.09.2024.

Sentinţa cu drept de apel în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei

Judecătorul ***Mihaela Grosu***